

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

МИЛИЦА СТОЈАДИНОВИЋ СРПКИЊА
(1830 - 1878)

Каталог изложбе

НОВИ САД, 2005

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

113

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Ксенија Шуловић и Оливера Михајловић

Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом 175 година од рођења песникиње Милице Стојадиновић Српкиње. Изложба је отворена од 15. новембра до 5. децембра 2005. године у витринама испред свечане сале Матице српске. Користићена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукописног одељења Матице српске (РОМС). Испред сваке каталошке јединице уписане су сигнатуре.

О Милице Стојадиновић Српкињи разливала су се мастила, слова се тискала у речи о њеном залудном животу, а у свим казивањима било је мало говора о њеном књижевном раду. Тако је остала само као занимљива личност и појава са литерарног поља, "Врдничка вила", "посестрима", и као прва права књижевница. И произвољност о "нимфи из света бајки" која је будила љубав али је сама није осећала била је изречена од блиске јој пријатељице – Мине Караџић, коју је посећивала у Бечу, потом у Београду, и са којом је била дуго у преписци. За Вука, духовног старатеља и оца, Милица је била "кћер из Фрушке."(...)

Као велика родољупка, занесена Јованком Орлеанком, хтела је 1848. године, у време док су у Војводини владали сукоби, да пође на ратиште. Касније, јула 1862. године, отишла је у Београд док је још трајало бомбардовање од стране турске артиљерије, и о томе одмах писала, те се ти њени радови узимају као први записи "жене ратног дописника".

Радмила Гикић, 1987

Њена фигура је била уочљива: средње висине, са пластички изразитим јасним облицима, са бледим, као у богородице, лицем, са челом надкриљеним мрком косом. Велике црне очи гледаху с мирноћом која као да не беше са овог света, а скоро меланхоличан јој израз био би каткад ублажен осмејком њених лепо састављених усана. Црте би јој оживеле само кад би говорила о свом завичају, о лепоти Фрушке Горе и кад би описивала околне шуме и зелена брдашца. Очи би јој јасније засветлиле кад би дочекала за наде и жеље које су буктале у грудима људи и које су чезнуле за ведријом будућношћу. А кад би дала израза својих сопственим осећањима, кад би говорила о славној прошлости свога народа и о трагичној прошлости његове царевине на Косову Пољу, глас би јој звучало некако свечано-елегично.

Лудвиг Аугуст Франк, 1852

У три данас већ пожутеле свеске свог песничког дневника *У Фрушкој гори 1854.* уносила је Милица Стојадиновић Српкиња живот и обичаје фрушкогорског сељака; бележила је од слепих певачица еписке а од девојака на прелу и раду у винограду и воћњаку лирске народне песме; од старијих жена записивала је приче и веровања; говорила је о својој борби против сујеверја и нехитијене у малим и запуштеним врдничким кућама. Уносила је песникиња у свој дневник преписку са Вуком Караџићем и Љубом Ненадовићем, као и аустријским песницима Франклом и Сајдлом; у тренуцима усамљености и очаја обраћала се Мини; сећала се Његоша и Бранка; говорила о познанству са Јованом Ђорђевићем; интересовала се за непознатог младог песника чије је име Јован Јовановић; љутила се на политичку разједињеност српских писаца.

Стеван Радовановић, 1981

Сирота "Врдничка Вила"! "Србска певачица Милица", "песмотворка и списатељка србска", како су је називали њени романтичарски савременици, била је пре педесет година једна од најзнатнијих личности у српском народу. Вук Караџић је волео као своје дете и називао је "моја кћи из Фрушке". Његош је говорио о тој лепој и младој девојци: "Ја појета, она појета, - да нијесам калуђер, ето кнегиње Црној Гори!" Кнез Михаило био јој је више но заштитник: одан пријатељ. Када је долазила у Београд, београдски књижевници су је дочекали како се ниједан српски писац догле није био дочекао. Љубомир П. Ненадовић величао је у својим стиховима, славио њене "лепе песме" и "чуства права". Ђорђе Рајковић јој је посвећивао своје стихове. Иван Мажуранић, прослављени песник *Смрти Смаил-аге Ченгића*, долазио је да је види. Јован Суботић силазио је са своје висине славом овенчаног песника и говорио са њом као једнак са једнаким. И ван скромних граница српске књижевности било се чуло име ове необичне девојке: Јохан Габријел Сајдл посветио јој је једну ласкаву пријатељску песму; са Лудвигом Аугустом Франклом била је у великој прегисци, и у својој старости песник је сачувао верну и нежну усмену на пријатељницу из младих дана; чешка приповедачица Божана Њемцова њена је пријатељица са којом се дописује.

Јован Скерлић, 1905

Милица Стојадиновић Српкиња живела је на једном духовном простору на којем су постојала два духа времена. Дух времена немачке романтике и дух времена српског романтичарског национализма. Изложена и једном и другом, довољно радознала да се са немачком романтиком упозна, довољно сентиментална и нежна да је заволи, Милица Стојадиновић Српкиња није била у довољној мери храбра да одлучно одбаци своје национално васпитање. Била је исувише родољуб да би тако нешто могла да изведе. Али, то национално васпитање није било толико јако да Милицу Стојадиновић Српкињу удаљи од њене лектире и да је усмери у правцу који би био друкчији од немачке романтике. Тог другог правца, сем народне поезије, тешко да је и било. Она се, управо, усмерила у том правцу, али нити је она била личност која је била у стању да изведе укрштај о коме је толико често говорио Лаза Костић, нити се између херојске патетике, српског народног епског песништва и сентименталне патетике немачког романтизма могао и наћи заједнички именитељ. У сукобу између онога што хоће и онога што може, између онога што је аутентично, а верује се да је прихваћено, и онога што је прихваћено, а мора да се верује да је аутентично, сломила се крхка личност песникиње Милице Стојадиновић Српкиње и као песника и као људског бића.

Предраг Протић, 1986

Милица Стојадиновић Српкиња у историји књижевности помиње се као песникиња; за животога називана "Врдничком вилмом", у сећању је остала највише као мит о трагедији песника, а тај је мит закрилио њено дело. Познато је, наравно, да је она сакупљала народне песме и приче и слала их Вуку Караџићу, односно уносила у свој дневник *У Фрушкој гори 1854*. Њена фолклорна збирка ипак је непозната, а томе је, чини се, више узрока. Први и најважнији је што та збирка, заправо, и не постоји као јединствена и приступачна целина, но је скривена у две скупине: исписана је на страницима три књиге *У Фрушкој гори 1854*. (1861, 1862, 1866) и укључена у књиге Вука Караџића. Она се, дакле, нашла у двострукој сенци: у сенци књижевне славе свога творца и у сенци велике славе Вукове сакупљачке радионице.

Записивањем онога што се могло чути у "простим колебицама", како је сама говорила, Милица Стојадиновић почела се бавити под најнепосреднијим утицајем Вука Караџића. Сасвим тачне околности под којима се то догодило није могуће установити, али исто тако није, чини се, ни сасвим без основа претпоставка да је проицљиви и сналажљиви Вук везу са песникињом успоставио имајући, у примисли бар, идеју да би му кћи сеоског свештеника могла бити од помоћи у прикупљању народног блага у Срему.

Када је успостављена преписка, године 1849, Вук јој је послао неку од својих књига. Њен одговор, у коме захваљује и каже: "Примила сам Ваш нецењени дар", најстарије је сачувано сведочанство о њиховом познанству, које се развило у пријатељство.

Марија Клеут, 1988

За жену, у 19. столећу поготову, писање је био чин којим је она излазила из улоге која јој је била скројена. У садашњем литерарном тренутку дневник *У Фрушкој гори 1854*. Милици Стојадиновић Српкиње делује као глас из једног друкчијег света но што је наш. Странице овога дневника нека су врста прага који треба прећи да бисмо закорачили у један нов свет, у свет усмерен и саграђен на откривању и објашњавању србијанског малограђанског духа, али и свет препун народних обичаја и певања.

Песничка порука Милици Стојадиновић могла би да се сведе на неколико општих мисли. У животу и свету се све креће и све се мења и сва та кретања имају (привидну) усмереност. Идући једним одређеним смером, долази се до препреке преко које се не може. Али то још увек не значи да је пут био погрешан, већ да су сви смерови били усмерени ка тој препреци. И кад се пред њом нађемо, остају нам сећања. Оно што вреди да се памти, то је љубав, јер су то једини тренуци када нисмо били сами. Једино такве успомене пружају спокојство и мир. Као што се види, ова животна филозофија М. Стојадиновић није ни нова ни дубока. Оно што је у овом случају битно јесте свежина којом је она исказана.

Миријана Д. Стефановић, 1986

Уз Фрушку, Српство је такође опсесивна тема дневничких забележака Милице Стојадиновић Српкиње. Њен песнички сабрат и савременик, Богобој Атанацковић, написао је тада много популаран роман *Два идола*, чији јунак служи витешки идеалима народности и драге. Српство је било једини идол М. С. Српкиње. Она је љубила Српство оном страшћу којом се љуби љубавник. У њеној поезији нема љубавне чежње нити, чак дискретног наговештаја страсти.

Па ипак, било би одвећ упрошћено свести њен однос према Српству на идолатрију. Постоји у овој жени нешто што би се језиком Лазе Костића могло звати *душевна двојачица*, управо једна количина здравог скептицизма у једнакој мери као и идолатрије, која њен Дневник претвара у страсну вивисекцију савремених прилика међу Србима. Има у њој неке мужевне снаге - уколико ова синтагма ишта значи - када говори о пороцима у Срба.

Радивој Стоканов, 1998

Још као дете на[х]одила је велику радост у самоћи, у учењу и размишљању. Од нарави је била тиха, живећи више у духовном свету. Још израна могло се приметити како је жива сила уображења знала откати у све њезине кораке неки виши смисао, Милица је проживила сретно детињство, окружена љубављу, брижљивошћу и радошћу, напредујући снагом физичком и умном. Из детињства се у њој развијала љубав к лепотној вештини, напиме к поезији. Једва је мала Милица научила течно читати, а већ није познавала веће радости од нове књиге, која би јој приликом дошла у руке, особиту је пак љубав показивала према песмама. Мати је пробуђени талент ћерке своје с љубављу неговала, али се и пре свега бринула како да се ћерино образовање учврсти на хришћанском темељу.

Ђорђе Рајковић, 1862

Година је 1873. и Милици остаје да живи још непуних пет година. И она која за себе, 1861. године, бележи да душевног поноса има "више него сви наши пјесници", последње године свог живота проводи у крајњој беди и, по свој прилици, без трунке поноса. О томе нам речито говори последњи сусрет са Љубом Ненадовићем. Она која је одбијала силне просце, која се посветила родољубљу и просторима духа, у последњем сусрету са човеком у кога је, каже Радмила Гижић, потајно била заљубљена, тражи четири гроша за ракију. Још је суровији последњи сусрет са Мином (суров после ових прочитаних

писама): Милица као да и не препознаје Мину, већ само жели да јој се штогод удели.

И ту се негде завршава прича о Милици, прича до које смо дошли захваљујући Радмили Гикић, која је после поновног објављивања Миличиног дневника, објављивањем ових писама, учинила још један корак ка потпунијем сагледавању лика наше списатељице. Милица Стојадиновић Српкиња, којој је последњих година живота ускраћено да пише - нема новца за хартију - може се, можда, узети као пример судбине интелектуалца у нашим просторима; али, "увјерена да мора бити онако како Бог хоће", Милица најпре остаје као пример једног неоствареног живота.

Милицој Ненин, 1898

Као лирски песник она је остала неупућена и неизрађена; њени књижевни пријатељи гледали су прво њен рад кроз сјајну копрену њене личности; касније, кад је нестало пролетњих илузија, нестала је за њих и она сама. Али та слабост коју носе у себи многе њене лирске песме не умањује њену чар. Њена је душа била једна целина, створена додуше више да осећа него да ствара, мање да утиче својим делима (то би било одвећ индивидуално - човечански), а више сама собом, као што приличи цвету, дрвету или нимфи. Па ако Миличини стихови и немају много непосредне лепоте, они одишу трагичношћу њеног живота тихом и интензивном, фаталношћу коју је осећала на себи ова душа у смерним размерима своје судбине, и искреним човечанским дрхтајима. Разумљиво је да се она много боље могла да изрази у облику који тражи мање концентрисана уметничка напора. Зато је њен дневник *У Фрушкој Гори* сасвим апартно дело у српској књижевности, тихо и несвесно, лепотом душе која у њему говори, он се развио у књигу која има позитивних уметничких квалитета. У њој су природа и душа једно, имају исти ток, песникиња са природом живи и умире.

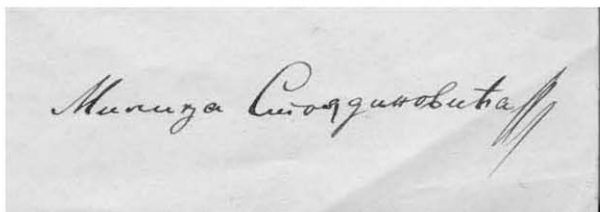
Аница Савић Ребац, 1926

Да је Милица ударила Бранковим трагом - како га је иначе поштвала - биле би и њене песме звучније и много прикладније. Природност појезије избила би онда јаче, те би се доцнији нараштаји могли већма загрејати њеним песмама; овако су нам, поред свих родољубивих речи, некако удаљеније, и ми, поред најбоље воље, не можемо у њима наћи оне утехе и оног одушевљења, које налазимо у родољубивим песмама наших песничких великана. А да је у Милици тињала та природност, показује се у оним песмама њеним, које пева по народном духу и у онима, у којима се не држи строго своје теме.

Милан Савић, 1898

Одиста је необична књижевничка судбина Милице Стојадиновић Српкиње. Почела је да пева оног тренутка када је српска књижевност, захваљујући идејама и делању њеног најмлађег нараштаја, већ била на домаку свог историјског заокрета. Наиме, то је време у коме је авангардно крило српског списатељства, послушкујући ход романтичарског покрета у развијеним европским књижевностима, припремало велики свлак српске словесности у коме ће, са славеносерпским језичким идиомом, бити предати историји и њени плодови: барокни, класицистички, сентименталистички.

Лука Хајдуковић, 1998

A photograph of a handwritten signature in cursive script, reading "Милица Стојадиновић Српкиња". The ink is dark and the paper is light-colored.

ДЕЛА

1. Песме М.С. Србкинѣ. [1]. - [Б. м.] : Печатня Медаковића, 1850. - 40 стр.
P19 Ср I 566/1.1
2. Песма изъ даль / Србкиня М. [Милица] С. [Стојадинов] ићъ. У : Фрушкогорка. - (1854), стр. 95-96.
Поп I 54
3. Усамлѣна/ Србкиня М. [Милица] С. [Стојадинов] ићъ. У : Фрушкогорка. - (1854), стр. 95-95.
Поп I 54
4. Србиѣ / М. [Милица] С. [Стојадиновић] Србкиня. У : Шумадинка. - Год. 4, бр. 12 (1855), стр. 1
РПСр III 12
5. Песме М.С. Србкинѣ. 2. - У Земуну : Књигопечатня I.К. Сопрона, 1855. - [4], 113 стр.
P19 Ср I 565/2.1
6. Просвети / М. [Милица] С. [Стојадиновић]. У : Словенка. [Св.] 2 / издае Емил Чакра. - У Новом Саду : Брзотиском Епископске Књигопечатнѣ, 1860. - Стр. 68-[154].
РТкСр III 203/1
7. У Фрушкой гори 1854. [Св. 1] / од М.С. Србкинѣ. - У Новом Саду : брзотиском Епископске књигопечатнѣ, 1861. - [2], 104 стр.
P19 Ср II 18/1.1
8. У Фрушкой гори 1854. [Св.] 2 / од М.С. Србкинѣ. - У Земуну : Печатњом I.К. Сопрона, 1862. - [2], 100 стр.
P19 Ср II 18/2.3
9. У Фрушкой Гори 1854. [Св.] 3 / од М.С. Србкинѣ. - У Новом Саду : печатњом Игњата Фукса, 1866. - [4], 102, [12] стр.
P19 Ср II 18/3.4
10. Песме М. С. Србкинѣ. - 3. умножено изд. - У Београду : Државна штампарија, 1869. - 126 стр.
II 80005
11. Tužni cviet / Milica Stojadinovićdva. U: Antologija pjesništva hrvatskoga i srbskoga narodnoga i umjetnoga / sastavio August Šenoa. - U Zagrebu : Matica hrvatska, 1876. - Str. 105.
III 8930

12. Кад се небо мути / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Антологија српског песништва / саставио Миодраг Павловић. - 2. изд. - Београд : Српска књижевна задруга, 1969. - Стр. 114.
П 36906
13. Певам песму / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Антологија старије српске поезије / [саставио Младен Лесковац]. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Српска књижевна задруга, 1972. - Стр. 306-307.
П 48804
14. У Фрушкој Гори 1854 / Милица Стојадиновић Српкиња ; [редакција текста и поговор Радмила Гикић]. - Београд : Просвета, 1985. - 344 стр.
Ш 85001
15. Преписка Милице Стојадиновић Српкиње са Вуком и Мином / приредила Радмила Гикић. - Нови Сад : Књижевна заједница Новог Сада, 1987. - 205 стр.
П 403903
16. Преписка Милице Стојадиновић Српкиње са савременицима / приредила Радмила Гикић. - Нови Сад : Књижевна заједница Новог Сада, 1991. - 148 стр.
Ш 406524
17. Певам песму на коју ме ово тамно облачито вече побуђује / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Српски Сион. - 1, 2 (1992), стр. 78-79.
П Ш 333
18. Запис о врдничком манастиру / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Света гора сремска / приредио Раша Перић. - Нови Сад : Папирус, 1994. - Стр. 45.
П 14357
19. На смрт једној лепој сеоској девојци умрлој 2. марта 1855 / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Последњи гост / изабрао и приредио Стојан Трећаков. - Нови Сад : Матица српска, 1994. - Стр. 193.
ВЈ Ш 201
20. Песме / Милица Стојадиновић Српкиња ; избор и предговор Даница Вујков. - Нови Сад : Папирус, 1995. - 106 стр.
П 423324
21. Недеља / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Седми дан / [приредио] Раша Перић. - Вршац : Заједница аутора Угао, 1995. - Стр. 12.
П 424378

22. Одзив Српкиње Љубомиру П. Ненадовићу / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Споменар Љубе Ненадовића / [приредио] Љубисав Андрић. - Ваљево : Ваљевац : Библиотека "Љубомир Ненадовић", 1995. - Стр. 15.
МсхI 5514
23. Србији на првозваног Андрију 1854 / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Песници о Србији / [приредио] Раша Перић. - Нови Сад : Папирус, 1995. - Стр. 89-90.
II 424397
24. Песник од Авале / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Споменица о столетници Љубомира П. Ненадовића / приредили Велибор Берко Савић, Љубисав Андрић. - Ваљево : [В. Савић ; Нови Сад : Ј. Андрић], 1995. - Стр. 114-118.
III 61146
25. Кад се небо мути / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Српска љубавна поезија / приредила Владислава Косијер. - Сремски Карловци : Каирос, 1997. - Стр. 44.
I 30045
26. У Новом Саду неки стран дух веје / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Песници о Новом Саду / приредио Раша Перић. - Нови Сад : Медијана, 1999. - Стр. 26-27.
III 422538
27. Србско војводство / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Српске родољубиве песме / сабрао Дејан Томић. - Нови Сад : Прометеј, 1999. - Стр. 84-85.
III 424323
28. На смрт једној лепој сеоској девојци умрлој 2. марта 1855 / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Међу јавом и мед сном. Књ. 1 / [приредио] Перо Зубац. - Рума : Српска књига, 2002. - Стр. 31.
II 450633/1
29. Кад се небо мути / Милица Стојадиновић Српкиња. У: Српска љубавна поезија / [приредио] Стојан Бербер. - Сомбор : Учитељски факултет ; Нови Сад : Прометеј, 2002. - Стр. 41.
II 453157

ЛИТЕРАТУРА

30. Милица Стојадиновића : песмотворка и списатељица српска / Ђорђе Рајковић. У: Путник. - Св. 4 (1862), стр. 156-165.
РПСр II 17
31. Милица Стојадиновића-Српкиња / Милан Савић. У: Из српске књижевности / од Милана Савића. - У Новом Саду : Штампарија Српске књижаре браће М. Поповића, 1898. - Стр. 91-130.
II 433083

32. Споменица Милице Стојадиновић-Српкиње. - [Београд] : Издао Одбор београдских девојака за споменик Милице Стојадиновић-Српкињи, 1907. - [1] лист са сликом песникиње, [4], 89, [2] стр. П 11819
33. М. С. Српкиња и Драга Дејановић о женама / Радмила С. Петровић. - Сремски Карловци : Српска манастирска штампарија, 1930. - 20 стр.
П. о.: Гласник Историског друштва у Новом Саду; 1, 3, 1930. П 434507
34. Милица Стојадиновић-Српкиња / Јован Скерлић. У: Књижевне студије / Јован Скерлић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1934-1935. - Стр. 83-105.
АлП 596
35. Милица Стојадиновић и Ђорђе Рајковић / К. [Крешимир] Георгијевић. У: Гласник Историског друштва у Новом Саду. - Књ. 9, св. 4 (26) (1936), стр. 444-446.
П П 24
36. Архивски пабирци за биографије наших књижевника. 3, Милица Стојадиновић- Српкиња / Алекса Ивић. У: Летопис Матице српске. - Год. 113, књ. 352, св. 6 (децембар 1939), стр. 465-468.
П П 951, ПМС П 1
37. Био-библиографска грађа о Милице Стојадиновић - Српкињи / Живорад П. Јовановић. У: Летопис Матице српске. - Год. 128, књ. 370, св. 5 (новембар 1952), стр. 367-370.
П П 951, ПМС П 1
38. Поводом библиографије о Милице Стојадиновић - Српкињи / К. Георгијевић. У: Летопис Матице српске. - Год. 128, књ. 370, св. 6 (децембар 1952), стр. 437.
П П 951, ПМС П 1
39. О браћи Милице Стојадиновић Српкиње / Р. Ковијанић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. [2], св. 2 (1954), стр. 202-205.
П П 803
40. Неколико података из живота Милице Стојадиновић Српкиње / [аутор увода] Сергије Јовановић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. [3], св. 3 (1955), стр. 177-180.
П П 803
41. Једно писмо Милице Стојадиновић Српкиње Стевчи Михаиловићу / Милојка Станаревић-Мијаиловић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. [4,5], св. 4,5 (1956-1957), стр. 262-264.
П П 803

42. Милица Стојадиновић Српкиња према преписци са Вуком Караџићем / [Радмила Пешић]. - Београд : [б. и.], 1957. - Стр. 43-57
П. о.: Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор; књ. 23, св. 1-2, [1957].
Ш 433898
43. Једна молба Милице Стојадиновић Српкиње / Васо Војводић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. 13, св. 2 (1965), стр. 379-381.
П П 803
44. Милица Стојадиновић "Српкиња" / Владимир Станојевић. У: Зборник радова. Књ. 4, Болести и стваралаштво књижевника старог Београда / уредници Владимир Станојевић ... [и др.]. - Београд : Српско лекарско друштво, Секција за историју медицине и фармације, 1966. - Стр. 52-53.
Ш 425970
45. Милица Стојадиновић Српкиња / Аница Савић Ребац. У: Хеленски видици / Аница Савић-Ребац. - Београд : Српска књижевна задруга, 1966. - Стр. 152-157.
П 438594
46. Vožena Njemcova i Milica Stojadinović-Srpkinja / Miroslav Kvapil. У: Зборник за славистику. - Књ. 2 (1971), стр. 106-109.
П П 3190
47. Два писма Милице Стојадиновић-Српкиње / Д. К. Петровић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. 20, св. 1 (1972), стр. 208-210.
П П 803
48. О трима досад необјављеним песмама Милице Стојадиновић-Српкиње / Гаврило Ковијанић. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. 23, св. 3 (1975), стр. 558-560.
П П 803
49. Песме Врдничке виле / Миро Вуксановић. У: Сомборске новине. - Год. 26, бр. 1393 (17. IV 1981), стр. 6-7.
П V 581
50. Милица Стојадиновић Српкиња / Стеван Радовановић. У: Српске песникиње XIX века / Стеван Радовановић. - Београд : Стручна књига, 1981. - Стр. 115-136.
Ш 70478
51. Живот кроз литературу : Милица Стојадиновић Српкиња: У Фрушкој гори 1854; "Просвета", Београд, 1985. / Мирјана Д. Стефановић. У: Летопис Матице српске. - Год. 162, књ. 437, св. 5 (мај 1986), стр. 790-791.
П П 951, ПМС П 1

52. Милица Стојадиновић Српкиња и њен дневник / Предраг Протић. У: Сумње и надања / Предраг Протић. - Београд : Просвета, 1986. - Стр. 140-149.
П 98938
53. Милица Стојадиновића, песмотворка и списатељица / Ђорђе Рајковић. У: Лаза Костић и критика у доба националног романтизма / приредио Предраг Протић. - Нови Сад ; Београд : Матица српска : Институт за књижевност и уметност, 1987. - Стр. 143-157.
П 89801
54. Писма као вапаји : Преписка Милица - Вук - Мина; приредила Радмила Гикић; Књижевна заједница Новог Сада, 1987. / Миливој Ненин. У: Летопис Матице српске. - Год. 164, књ. 441, св. 3 (март 1988), стр. 500-502.
П П 951, ПМС П 1
55. Милица Стојадиновић Српкиња као сакупљач усменокњижевних творевина / Марија Клеут. У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. 36, св. 3 (1988), стр. 395-415.
П П 803
56. Милица Стојадиновић Српкиња / Аница Савић Ребац. У: Студије и огледи I-II / Аница Савић Ребац. - Нови Сад : Књижевна заједница Новог Сада, 1988. - Стр. 383-387.
П 93425
57. Молба Милице Стојадиновић-Српкиње из 1876. године / Васо Војводић. У: Из књижевне историје / Васо Војводић. - Кикинда : Књижевна заједница Кикинде ; Нови Сад : Књижевна радионица Славија, 1989. - Стр. 53-55.
П 69140
58. Из колебе у дворове господске / [приредила и предговор написала] Марија Клеут. - Нови Сад : Матица српска ; Београд : Институт за књижевност и уметност, 1990. - 219 стр.
П 400572
59. Милица Стојадиновић-Српкиња / Божидар В. Недељковић. У: Жене песници Србије / Божидар В. Недељковић. - Београд : Процес продукт инжењеринг, 1990. - Стр. 20-24.
П 412829
60. Повратак "Врдничке виле" / Драгиња Урошевић. У: Поља. - Год. 37, бр. 394 (дец. 1991), стр. 5.
П П 1114

61. Милица Стојадиновић Српкиња као сакупљач народних умотворина : Марија Клеут: из колебе у двореве господске; Матица српска, Нови Сад, 1990. / Зоја Карановић. У: Летопис Матице српске. - Год. 167, књ. 447, св. 1 (јан. 1991), стр. 160-162.
 П II 951, ПМС II 1
62. О идили и цензури у Дневнику Милице Стојадиновић Српкиње [т.ј. Српкиње] "У Фрушкој Гори 1854" / Татјана Росић. - [Нови Сад : Матица српска, 1992]. - Стр. 111-120
 П.о.: Зборник Матице српске за славистику; св. 42, 1992, Нови Сад.
 III 409025
63. XVI књижевни сусрети "Милице у походе" 1992 / [уредник Даница Вујков]. - Нови Сад : Културно-просветна заједница Војводине, 1992. - 97 стр.
 II 420164
64. Осмехнута душа : Заточење / Татјана Росић. У: Произвољност дневника / Татјана Росић. - Београд : Институт за књижевност и уметност, 1994. - Стр. 89-106.
 II 423059
65. Једној Српкињи : Милице Стојадиновић / Љубомир П. Ненадовић. У: Споменар Љубе Ненадовића / [приредио] Љубисав Андрић. - Ваљево : Ваљевац : Библиотека "Љубомир Ненадовић", 1995. - Стр. 14.
 МсхI 5514
66. Последњи заноси МСС / Милица Мићић Димовска. - Београд : Нолит, 1996. - 204 стр.
 II 425903
67. Милица Стојадиновићева Српкиња. У: Знаменити Срби XIX. века / [уредник Андра Гавриловић]. - 2. фототипско изд. - Београд : Култура ; Нови Сад : Православна реч, 1997. - Стр. 50-51.
 IV 22591
68. Милице у походе / приредила Даница Вујков ; [илустрације Милице од Мачве]. - Нови Сад : Културно-просветна заједница Војводине, 1998. - 149 стр.
 II 436842
69. Несрећна жена писац: Милица Мићић Димовска о Милице Стојадиновић Српкињи / Сибелан Форестер ; превела с енглеског Драгиња Рамадански. - [Нови Сад : Матица српска, 1998]. - Стр. 179-187
 П. о.: Зборник Матице српске за славистику; 54-55/1998.
 III 426773

70. Песме Милице Српкиње / Лука Хајдуковић. - [Нови Сад : Матица српска, 1999]. - Стр. 119-129
 П. о.: Зборник Матице српске за књижевност и језик; књ. 46/1-3, 1998.
 Ш 430023
71. Милице Стојадиновић Српкиње дневник "У Фрушкој гори 1854": између идеала и стварности / Радивој Стоканов. У: Летопис Матице српске. – Год. 174, књ. 461, св. 2 (феб. 1998), стр. 360-366.
 П П 951, ПМС П 1
72. Милица Стојадиновић Српкиња / сабрао Дејан Томић. У: Знаменити Срби у анегдотама / сабрао Дејан Томић. - Нови Сад : Прометеј, 1999. - стр. 132-133.
 Ш 424322
73. Романтичарски сензибилитет Милице Стојадиновић Српкиње / Владета Вуковић. У: Критичка суочавања / Владета Вуковић. - Врњачка Бања : Народна библиотека "Др Душан Радић", 2000. - Стр. 25-36.
 П 443460
74. Милице у походе / приредила Даница Вујков. - Нови Сад : Културно-просветна заједница Војводине, 2001. - 64 стр.
 П 446958
75. Milica Stojadinović Srpkinja. У: Znamenite žene Novog Sada. [Knj.] 1 / urednica Gordana Stojaković. - Novi Sad : Futura publikacije, 2001. - Str. 81-83.
 Ш 427234/1
76. Милица Стојадиновић - Српкиња / Лудвиг Аугуст Франк. - Београд : Свентовид ; Бијело Поље : Пегаз, 2002. - 47 стр.
 I 44940
77. Непознато писмо Милице Стојадиновић Српкиње / Драгослав Опсеница. У: Летопис Матице српске. - Год. 180, књ. 473, св. 5 (мај 2004), стр. 807-809.
 П П 951, ПМС П 1
78. Родољубиви избор врничке виле / Вера Милосављевић. У: Чувари имена / Вера Милосављевић. - Београд : Мирослав, 2004. - Стр. 28-30.
 Ш 441251
79. Духовно сродство : Милица, Вук, Мина, преписка / Даница Вујков. У: Дан је на измаку / Даница Вујков. - Нови Сад : Футура публикације, 2004. - Стр. 38-41.
 П 458486

80. Брош Милице Стојадиновић Српкиње / Велиша Јоксимовић. У:
Под византијским небом / приредила Беба Станковић. - Панчево :
Mali Nemo, 2004. - Стр. 177-187.
II 459755

ФАКСИМИЛИ И ФОТОГРАФИЈЕ

81. Милица Стојадиновић Српкиња
82. Рукопис *Песме из даљине*, Милица Стојадиновић Српкиња
(РОМС М.10.034)
83. Писмо Милице Стојадиновић Српкиње једној пријатељици
(РОМС М.10.036)
84. Писмо Милице Стојадиновић Српкиње Антонију Хаџићу писано
у Врднику 20. маја 1863. године (РОМС 22.025)
85. Писмо Милице Стојадиновић Српкиње Стевану Видаковић
писано у Београду 27. јуна 1877. године (РОМС 22.027)
86. *Млади Србин*, рукопис приповетке Милице Стојадиновић
Српкиње (РОМС М.10.035)
87. *Спомен, за спомен*, песма Милице Стојадиновић Српкиње
посвећена Мини Караџић (РОМС 10.026)
88. Споменик Милице Стојадиновић Српкиње у Врднику

Писмо Милице Стојадиновић Српкиње Антонију Хаџићу

МИЛИЦА СТОЈАДИНОВИЋ СРПКИЊА
1830 - 1878

Издавач

Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

Уредник

Миро Вуксановић

Аутори Каталога

Ксенија Шуловић и Оливера Михајловић

Припрема

Ксенија Шуловић
Оливера Михајловић

Умножавање

Станислава Николић

Повез

Милорад Родић

Тираж

50 примерака